

PŘIJÍMAČKY V POHODĚ

Jak mohou rodiče pomoci dětem s přípravou na přijímací zkoušky?

Na počátku stojí jednoduchá otázka: „A komu tím prospějete?“ Je totiž moc dobré, pokud si hned na začátku rodiče nastaví svoji vlastní vnitřní hranici, kam až chtějí při pomáhání dětem zajít. A to i v případě přípravy na přijímací zkoušky.

TEXT: JANA KOVAŘÍKOVÁ

Někdy to totiž v rodinách vypadá tak, že přijímačky budou skládat rodiče, a ne jejich potomci. Zatímco rodiče studují nabídku středních škol a víceletých gymnázií, pokoušejí se zorientovat v přípravě, vyhledávají materiály nebo počítají příklady, jejich potomci se jen pomyslně vezou. Rodiče jsou pak uhonění a naštvaní. Je proto dobré si hned na začátku nastavit pro sebe, v čem chci jako rodič dítěti pomoci a co už dělat nebudu.

Potřebuje vaše dítě pomoc?

Souvisí s tím i to, nakolik rodič chce nechat dítěti volnost v tom, aby se

samo rozhodovalo, a to i s tím rizikem, že pokud si zvolí špatně, ponese následky. Je už jedno, zda špatným rozhodnutím je výběr nevhodné školy, nebo neučení se. Otázka zní, nakolik chce rodič své dítě vést za rudičku, a kdy už nechá jeho rozhodnutí na něm. Odpověď není jednoznačná, protože hodně závisí na konkrétních hodnotách, které rodina vyznává. Možné jsou různé přístupy – nechat dítě být, ale i dítě vést. Všechny mají své výhody i nevýhody a mohou dítěti něco přinést a něco vzít. Důležité ale je, aby se o tom mezi rodiči a též rodiči a dětmi mluvilo.

Rozhodnutí o tom, nakolik jako rodič budu do přípravy na přijímací zkoušky zasahovat, hodně závisí i na osobnosti a věku dítěte. Některé dítě potřebuje vedení v tom, kdy a co má dělat, jiné zas potřebuje pomoc s procvičováním jednotlivých příkladů. Někdo si ani není schopen zjistit, co zkoušky obsahují, a někdo je zas zcela samostatný a zjistí si vše sám, a dokonce se sám na zkoušky připraví. Neexistuje tedy jednoznačný recept, který by platil pro všechny. Konkrétní kroky je vhodné vždy uzpůsobit.

Někdy to totiž v rodinách vypadá tak, že přijímačky budou skládat rodiče, a ne jejich potomci.

sobit potřebám dítěte a možnostem rodičů. Je ale velmi vhodné se otevřeně s dítětem bavit a probírat s ním jednotlivé možnosti.

V čem se vyplatí dítěti pomoci

Jsou však určité okruhy, které by měl rodič monitorovat. Prvním je výběr školy. Pokud je dítě vedeno k tomu, aby dokázalo pojmenovat vlastní silné stránky a aby vědělo, pro co se cítí motivované, patrně neudělá při výběru školy přešlap. Dále je dobré nashromáždit o škole dostatek informací a zjistit si, z čeho se přijímací zkoušky konají.

Přijímací zkoušky budou v letošním roce opět státní, tedy jednotné. S ohledem na povahu zkoušek je dobré volit přípravu. Dítě vždy nemusí tyto rozdíl poznat. Zorientujte se v tom, jaká příprava je možná. Co nabízí škola, co je volně dostupné na internetu, jaké materiály se dají koupit v tištěné či on-line podobě a jaké existují přípravné kurzy. Pro každého je vhodné něco jiného. Je pak dobré sledovat, jak se dítě orientuje v těchto možnostech a co si vybralo. Můžete doporučit či nabídnout jiný způsob, který by byl podle vás vhodnější.

Je též dobré vysondovat, zda má dítě nějakou představu o tom, kdy a jak se bude připravovat. Mít materiály je jedna věc, ale reálně se z nich učit je věc druhá. Pokud dítě cítí potřebu podpory nezúčastněné osoby, může dobře zafungovat umožnit mu účast na prezenčních kurzech. Připravuje se raději v klidu samo doma? Pak jistě neuděláte chybu, pokud sáhnete po tištěných sadách testů, ty lepší mají dokonce vyhodnocení v on-line prostředí s možností srovnat se s ostatními vrstevníky. Jako bonus některé sady testů nabízejí i videorozbor, který provede dítě správným řešením krok za krokem.

Velkým pomocníkem nejen v přípravě, ale i pro odbourání stresu mohou být přijímačky nanečisto. Při nich si dítě vyzkouší, jak bude vypadat den D, včetně orientace v budově, administrace zadání i přestávek a plnění zkoušek s neznámými tvářemi. Strach z neznáma totiž dokáže napáchat velkou nepěchu, a tak je dobré vědět, že je možné s ním pracovat. Jak je z předchozích řádků vidět, paleta možností přípravy je skutečně pestrá, proto je opravdu dobré promyslet rozhodnutí, zda bude rodič přípravu jen „monitorovat“, nebo přímo „řídít“.

A jak to letos všechno proběhne?

Testování proběhne v roce 2019 na všech studijních oborech zakončených maturitní zkouškou. Vlastní testování bude realizováno ve dvou řádných termínech. Oba termíny testů budou probíhat ve dvou různých dnech: jeden den pro uchazeče o přijetí na šestiletá a osmiletá gymnázia a jiný den pro uchazeče o čtyřletá studia. První a druhý náhradní termín je určen pro všechny obory vzdělávání.

První řádný termín - čtyřleté obory	12. 4. 2019
První řádný termín - šestileté a osmileté obory	16. 4. 2019
Druhý řádný termín - čtyřleté obory	15. 4. 2019
Druhý řádný termín - šestileté a osmileté obory	17. 4. 2019
První náhradní termín	13. 5. 2019
Druhý náhradní termín	14. 5. 2019

Tyto termíny se nevztahují na obory vzdělávání se závěrečnou zkouškou, s výučním listem a obory se zkráceným studiem. Dále se netýkají uměleckých škol, kde se konají talentové zkoušky v termínu od 2. do 15. ledna, a konzervatoří, kde se konají talentové zkoušky v termínech od 15. do 31. ledna 2019.

Pro každé kolo budou připraveny jednotné testy z českého jazyka a literatury a matematiky, a to v provedení pro čtyřleté, šestileté a osmileté studium.

Některé sady přijímačkových testů nabízejí i videorozbor, který provede dítě správným řešením krok za krokem.

Uchazečům a školám budou v předstihu k dispozici ilustrační testy jako jeden z předpokladů srovnatelnosti podmínek. Testování proběhne metodou tužka-papír; žáci budou mít k dispozici zadání i záznamový arch v listinné podobě.

Život nejsou jen přijímačky

Během přípravy bychom neměli zapomínat na to, že bude i život po přijímacích zkouškách. Někdy totiž zůstává po přípravě v rodině vztahová pustina, kdy jsou děti našťavané na rodiče a rodiče na děti. Přitom dobré vztahy jsou základem pro řešení všech problémů. Je jasné, že přijímací zkoušky často přinášejí velký stres nebo alespoň určitou nervozitu, ale je dobré mít to na vědomí a udržet si určitý nadhled. Je dobré zvažovat, kdy a jak moc pomyslně tlačit na pilu, protože méně někdy znamená více. Pokud máte s dětmi dobré vztahy, nebudou se patrně bát přijít si říct v případě problému o pomoc. Pokud se budou bát, mohou se dostat bez rodičovské pomoci do pěkného průšvihů.

Autorka je speciální pedagožkou, působí ve společnosti Scio.